

kan fuldbyrdes i Polen, medmindre den domfældte er udvist til Polen eller selv er flygtet dertil på grund af den straffesag, som dommen er afsagt i.

Polen kan under tilsvarende omstændigheder heller ikke anmode om, at en dom, der er afsagt i Polen, bliver fuldbyrdet i en anden medlemsstat. Baggrunden for undtagelsen er ifølge præambelbetragtning nr. 6cb, at Polen har brug for mere tid end de øvrige medlemsstater til at håndtere de praktiske og materielle konsekvenser af overførslen af polske statsborgere, der er dømt i andre medlemsstater, navnlig i betragtning af de polske statsborgeres øgede mobilitet i Den Europæiske Union. Polen kan til enhver tid meddele Generalsekretariatet for Rådet, at Polen ikke længere vil benytte sig af denne undtagelse.

2.2. Behandling af anmodninger om overførelse

2.2.1. Sagens behandling

Efter [artikel 4](#) i forslaget til rammeafgørelse fremsender den kompetente myndighed i udstedelsesstaten dommen eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, og på en sådan måde, at fuldbyrdesstaten kan fastslå ægtheden. Originalen af dommen eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdesstaten, hvis denne kræver det. Attesten skal være udfærdiget på fuldbyrdesstatens officielle sprog efter [artikel 18a](#), stk. 1, hvorimod der som udgangspunkt ikke kræves oversættelse af den medfølgende dom, jf. stk. 2. Efter stk. 3 kan en medlemsstat dog tilkendegive i forbindelse med eller efter vedtagelse af rammeafgørelsen, at den – efter at have modtaget dom og attest og efter at have fundet attestens indhold utilstrækkeligt til at træffe afgørelse om fuldbyrdelse – eventuelt vil anmode om, at dommen ledsages af en oversættelse til den pågældende medlemsstats officielle sprog.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 11a, at der ved anvendelsen af [artikel 4](#), stk. 1, bør være mulighed for at sende en dom eller en bekræftet genpart heraf og en attest til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, f.eks. e-post eller fax og på en sådan måde, at fuldbyrdesstaten kan fastslå ægtheden.

Inden fremsendelse af en anmodning om overførelse skal den domfældte – selv om vedkommende ikke skal give samtykke – have lejlighed til at give sin mening til kende. Hvis udstedelsesstaten finder det nødvendigt under hensyn til den domfældtes alder eller fysiske eller mentale tilstand, gives denne lejlighed til

vedkommendes repræsentant ifølge loven, jf. [artikel 5](#), stk. 2. Når selve beslutningen om at anmode om overførelse er truffet, skal den domfældte underrettes på ny, jf. [artikel 5](#), stk. 3.

Efter modtagelsen af anmodningen træffer den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ifølge [artikel 10](#), stk. 1, snarest muligt afgørelse om, hvorvidt dommen skal anerkendes og sanktionen fuldbyrdes, og underretter udstedelsesstaten herom, herunder om enhver afgørelse om tilpasning af sanktionen, jf. nedenfor. Medmindre der foreligger en grund til udsættelse, træffes den endelige afgørelse senest 90 dage efter modtagelsen af dommen og attesten.

Så længe fuldbyrdelsen af sanktionen i fuldbyrdesstaten ikke er påbegyndt, kan udstedelsesstaten efter [artikel 10a](#) beslutte at trække attesten tilbage med en angivelse af grundene hertil. Hvis attesten trækkes tilbage, må fuldbyrdesstaten ikke længere fuldbyrde sanktionen.

Hvis den pågældende domfældte befinder sig i fuldbyrdesstaten, kan fuldbyrdesstaten på udstedelsesstatens anmodning anholde den pågældende eller træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på dens område, indtil der foreligger en afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, jf. [artikel 10 b](#). Varigheden af sanktionen må dog ikke forlænges som følge heraf.

Efter beslutningen om overførelse er truffet, skal den domfældte overføres til fuldbyrdesstaten efter reglerne i [artikel 11](#) senest 30 dage efter, at fuldbyrdesstatens endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen er truffet. Hvis det af uforudsete grunde ikke er muligt at overføre domfældte inden for denne frist, skal myndighederne aftale en ny dato for overførslen, og overførelsen skal finde sted senest 10 dage efter den aftalte nye dato.

Hver enkelt medlemsstat skal efter reglerne i [artikel 12](#) i forslaget til rammeafgørelse tillade transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdesstaten, forudsat at udstedelsesstaten har sendt et eksemplar af attesten i [artikel 4](#) sammen med transitanmodningen. Afgørelsen om transit skal træffes senest en uge efter, at den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, har modtaget anmodningen, medmindre medlemsstaten har anmodet om en oversættelse af attesten. Den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, skal meddele udstedelsesstaten, hvis den ikke kan garantere, at den domfældte ikke vil blive retsforfulgt eller begrænset i sin frihed på den anmodede stats område på grund af en lovovertrædelse eller en sanktion, som er henholdsvis begået eller